

Többnapos küszködés után, az olasz Alpokban elszenvedett síbaleset miatt beállt agykárosodás következtében Botár Gábor lelkipásztor, a székelyudvarhelyi Kis Szent Teréz Plébánia első plébánosa február 18-án hajnalban megtért a Mennyei Atyához – tájékoztat a plébánia közleménye. Mint írják, Gábor atya a baleset után rögtön a trentói kórházba került, ahol az orvosok tájékoztatása szerint életfunkcióit csak a kórházi gépek tudták ideig-óráig fenntartani.

A tájékoztató kitér arra is, hogy a sokak által szeretetteljesen Péterként (atya) emlegetett plébános temetéséről a Gyulafehérvári Főegyházmegyei Hatósággal és a családdal történő egyeztetés után intézkednek. A plébánia munkaközössége értesíti a híveket, hogy virágok és koszorúk helyett a temetésen összegyűlt adományokat az Irgalmasság Szentévében a legszegényebbek megsegítésére fordítják.

Életpályája

Botár Gábor 1964. május 14-én született Csíkszentgyörgyön. Teológiai tanulmányait Gyulafehérváron végezte, amelyeket befejeztével, 1989. június 25-én dr. Jakab Antal megyéspüspök szentelte pappá. Öt évig segédlelkészként szolgált Csíkszeredában, Székelyudvarhelyen és Kolozsváron. 1994-től Székelyudvarhelyen tevékenykedett, kezdetben helyi lelkészként, majd 1995-től a Kis Szent Teréz Plébánia felelős lelkipásztoraént.

Erőt és derűt sugárzó személyisége sok ezer hívét vonzotta az egyházközségbe. Prédikációival, életpéldájával mindig az Isten és ember szeretetét hirdette, felvilágosult módon. Mindenkit szeretettel fogadott, aki a közösséghez szeretett volna tartozni – szentmiséit más felekezetek tagjai is rendszeresen látogatták.

A plébánia közleménye ekképp méltatja Gábor atyát: „Lelkipásztori elkötelezettsége példás volt. Közösségépítő munkájának eredménye a plébánia keretében folyamatosan tevékenykedő huszonkét lelkiségi csoport. A vasárnapi szentmiséken zsúfolásig megtelt a templom, ünnepeken az udvar is liturgikus térré vált.

Az Egyházközség híveinek összetartozása meglátszott azon az aggodalmon, együttérzésen is, ahogyan az elmúlt napokban az életéért aggódók hívás nélkül sereglettek össze imádkozni a templomba.

A Kis Szent Teréz Plébánia első plébánosának egyik fontos lelkipásztori törekvése volt az ifjúsággal való foglalkozás, valamint a családok és betegek lelki gondozása. A lelkiségi mozgalmak önzetlen támogatót tudtak személyében maguk körül. Kiváló szervezőkészsége és imaélete pünkösdi emberré tette. Évről-évre növekedett a csíksomlyói búcsúra gyaloglók lelkesedése, amelyet Botár Gábor plébános Szűzanya iránti tisztelete és zarándoklelkülete táplált. Naponta imádkozta a rózsafüzért, és a közösségi alkalmakon is mindig maga kezdte az imádságot.

Közösségben gondolkodott, mindig jó csapat vette körül. Ismerte képességeit és azok határait. Amit nem tudott maga felvállalni, de fontosnak érzett, arra megnyerte a megfelelő szakembereket. Közvetlensége, segítőkészsége és együttműködési készsége sokaknak hiányozni fog. Hasonlóképpen a jó barát is."

Tudományos munkássága

Doktori tanulmányait 2009 és 2014 között folytatta a kolozsvári Babeş–Bolyai Tudományegyetemen. Kutatási területe a Mallersdorfi Ferences Nővérek működése Erdélyben. Doktori disszertációját 2014 januárjában védte meg a fent említett egyetem Római Katolikus Teológia Karán. 2014-ben jelent meg Krisztus szeretetének sürgetésében című kötete. Nagyon sok cikk és elmélkedés szerzője, amelyek nagy része az Egyházközség havi értesítőjében és lelkiségi kiadványokban látott napvilágot.

Isten számunkra megálmodott örök boldogsága legyen a jutalma!